

Cijfers

	2012	2013	2014
Aantal aangehouden en besproken verdachten in ZSM+ (excl. sepotzaken)	1850	1000	868
Aantal persoonsgerichte aanpakken in VHRR	663	536	597

De aanpak

Sommige criminelen lijken niets te leren van de straffen die zij krijgen. Na detentie komen zij stelselmatig weer in aanraking met de politie. Deze groep veelplegers is hardleers en verantwoordelijk voor een groot aantal strafbare feiten.

Zij hebben daarmee een belangrijke invloed op het gevoel van onveiligheid in de samenleving. Ze staan erom bekend hulp te weigeren en na detentie te recidiveren. Eenmaal op vrije voeten, vervallen ze weer in hun oude gedrag. Een steeds terugkerende last voor de maatschappij.

Bij een groot deel van de veelplegers ligt een alcohol en/of drugsverslaving aan de basis van hun criminele gedrag. Vaak in combinatie met een psychiatrische- en/of persoonlijkheidsstoornis. Daarom richt de aanpak van deze groep zich vooral op de oorzaak van dit gedrag en het doorbreken van het leefpatroon. Overlast tegengaan en criminaliteit bestrijden staan daarbij altijd centraal.

Deze veelplegers komen terecht in de aanpak van het Veiligheidshuis. In het casusoverleg wordt een plan van aanpak gemaakt. Altijd in een gedwongen kader. De aanpak voor de plegger is niet vrijwillig en niet vrijblijvend. Als de maatregelen niet worden nageleefd, staan hier sancties op. De kracht zit in de combinatie van interventies uit het strafrecht, civiel- en bestuursrecht en hulpverlening. Daarnaast wordt niet alleen de plegger onder de loep genomen, maar worden ook de slachtoffers, de omstandigheden en de leefomgeving van de dader in de aanpak betrokken. Systeemgericht en zo lang en zo intensief als nodig. Vastpakken en niet meer loslaten dus.

Voorbeeldcasus

Auto-inbraken, winkeldiefstal, zwartrijden, overlast, bedreiging: de 29-jarige veelpleger Rico is zeker geen onbekende bij de politie. Buurtbewoners kennen hem al jaren als 'die verwarde, verslaafde man'. Bang zijn ze niet voor hem, maar vervelend is het wel. De kinderen uit de buurt lopen een straatje om als ze hem zien, de volwassenen houden hem extra in de gaten.

Op een koude zaterdagavond hoorden de burens gerinkel en belden de politie. Niet veel later werd Rico opgepakt: hij was op heterdaad betrapt tijdens een auto-inbraak. De zoveelste keer... Ook bij het Veiligheidshuis was Rico geen nieuw gezicht. Hij was al eerder besproken. In het plan van aanpak waren duidelijke afspraken gemaakt. Bij het opnieuw plegen van een misdrijf, zou hem de ISD-maatregel boven het hoofd hangen: opsluiting in een inrichting voor stelselmatige daders voor de duur van twee jaar. Door de auto-inbraak hield Rico zich duidelijk niet aan de afspraken, met als gevolg dat de rechter besloot deze maatregel op te leggen.

De komende tijd is de Stadsgevangenis zijn thuis. Hij wordt daar getest op zijn verstandelijke vermogens en zijn geestelijke gezondheid wordt onderzocht. Rico moet aan de bak om zijn problemen aan te pakken. Gedurende twee jaar wordt verder gekeken: kan hij op eigen benen staan? Of heeft hij nog begeleiding en behandeling nodig na afloop van de ISD? Bij een GGZ-instelling of een instelling voor begeleid wonen bijvoorbeeld. Hulp en zorg in een gedwongen kader. Allemaal met hetzelfde doel: de criminaliteit en overlast in vaak toch al kwetsbare wijken te verminderen.